

Így próbáld nagy m?vészként elfogadtatni az ellenzéki aktivistádat

2018 szeptember 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Tényleg minden megtörténhet: van, aki szerint Bödöcs Tibornak és Hernádi Juditnak a magyar kultúra legnagyobbjai között van a helye.

Az egyik kulturális internetes újság heteken át reklámozta, hogy közlésezi ötvenes kulturális listáját. Ötven ember, aki a legfontosabb a magyar kultúrában. Szerintük. Valószínűleg az elmúlt egy év legnagyobbjaira gondoltak, mert mintha tavaly is csináltak volna egy ilyen összeállítást. De ez már részletkérdés. Amikor olvastam, hogy egy-két úgymond kritikus vagy a tévézésből kiszorult riporter mellett a Simicskának sem kell? Veiszer Alinda is a lista összeállítói között van, egy dologban azonnal biztos lettem. Azt a trükköt fogják alkalmazni, hogy néhány valóban nagy művészt rátesznek, hogy így hitelesítsenek értékelhetetlen művészi teljesítményt nyújtó, igazi ellenzéki propagandistákat.

Természetesen nem nagy érdem, hogy amikor most véletlenül a kezembe került a lista és áttanulmányoztam, kiderült, igazam lett. Igaz, a végeredmény még abszurdabb, mint amit vártam.

Egyrészt dilettánsabb. Hosszan lehetne sorolni az értelmetlenül kimaradókat, ahogy persze azokat is, akikről be kell valljam, fogalmam sincs, hogy kicsodák, mégis ott büszkélkednek. Például színészek – olyan színészek, akiket életemben nem láttam, de nem is hallottam róluk. De rendben, a hibát magamban keresem, biztos keveset járok színházba. Azzal sem akarok foglalkozni, hogy a direkt politizáló, kvázi ellenzéki attitűdű színházi előadásokat népszerűsítő kritikus szerepelhet egy ilyen listán (ráadásul íróknak is nevezik – még egyszer: íróknak...). Ez persze logikus, hiszen egyik, bizonyos értelemben beosztottja is a lista összeállítója között van. Ráadásul a kritikus (elnézést: író) az áprilisi választás után fondorlatosan bugrizozta a kormánypárti szavazókat. Arról elmélkedett (elnézést: mivel író, tehát arról alkotott egy művet a Facebookon), hogy nem szabad haragudni a tanulatlan, tudatlan szavazókra, nem ért el hozzájuk a tudás. Feltehetően nem ért el hozzájuk az indexes műveltség és a Kálmán Olga-i pártatlanság. Aki ezen sópánkodik, mármint a választói tudatlanságon, érthető, hogy könnyen szerez magának egy helyet a dicsőséglistán.

Azon a dicsőséglistán, ahol – figyelem! – Bödöcs Tibor és Hernádi Judit is szerepel.

Ha ezer meggyőződések balliberális és kultúrarajongó embernek, fiataloknak és idősöknek, nőknek és férfiaknak vegyesen, arra a kérdésre kellene színtén válaszolniuk, hogy szerintük Bödöcs Tibor humoristának és Hernádi Judit volt Heti Hetes-szternak (végzettségét tekintve színésznőnek) helye van-e a magyar kultúra elmúlt évi ötvenes listáján, egészen biztos vagyok benne, hogy ezer emberből senki sem válaszolna igennel. Bödöcs Tibor a kampányban egy irgalmatlanul rosszul megcsinált, szármalasan alacsony színvonalú paródiával próbált harcolni a taktikai szavazásért, a legesélyesebb jelöltért, a *viszlátkétharmadért*, az *oktatásegészségügyért* s a többiért. Hernádi Judit hosszú-hosszú évek óta elsősorban bulvárvígjátékokban fő- vagy mellékszereplő (illetve kiegészítem: az egykori Május 1. mozi épületében játszott egy Alföldi Róbert-előadásban, Fassbinder csodálatos filmjét aktualizálták, milyen meglepő, a migránsválságra). Azonban Hernádi Judit speciális jó cselekedete is megvolt. Az iszonyatos ellenzéki vereség után aktivizálta magát. Egy eléggé sajátos videóüzenetet küldött a tüntetőknek, akik éppen új választást követeltek, mert haragudtak az emberekre, hiszen szerintük rosszul szavaztak. És az oktatási és/vagy kultuszminiszternek készül? Veiszer Alinda és társai elégedettek lehetnek Hernádi Judittal: a minap az egyik ellenzéki propagandaújságban – ha jól értem gondolatmenetét – arról értekezett, hogy Magyarországon nincs demokrácia.

Bödöcs Tibor és Hernádi Judit a kulturális dicsőséglistán. Mondogassuk magunknak: Bödöcs Tibor és Hernádi Judit a magyar kultúra ötven legnagyobbja között, akárcsak az elmúlt évi „teljesítményük” alapján. Bödöcs Tibor és Hernádi Judit az ötven legnagyobb él? magyar művész között.

Kitalálják, megbeszélik, leírják, kihirdetik.

Az elszántságuk határtalan. Semmi sem számít, csak a politikai cél. Zsenikhez, egy egész életet világszínvonalon végig alkotó, végig dolgozó művészekhez felemelnek egy politikai parodistát és egy politikai komikát. És nem véletlenül. Hiszen a harcban őket biztosan tudják használni. A pártalapításról ábrázoló kirúgott tévés riporternek fejében például nyilvánvalóan ott a lista: kiket lehet adandó alkalommal csatasorba állítani. Persze, szíve szerint mind az ötven helyre éjjel-nappal bevethető propagandistát tenne, de hát Bödöcs Tibor helyét a panteonban úgy lehet megpróbálni hitelesíteni, ha jó néhány valóban nagy művész közé teszik be.

Mondhatnánk: minek foglalkozni ezzel, kit érdekel, bohóckodjanak nyugodtan, osztogassák a legjobb oknyomozó

riporter díjat maguknak – akár éppen egy olyan cikkért, ami a bíróság ítélete szerint egy mer? hazugság. Vagy egy kínosan fogalmazó ellenzéki színikritikust nevezzenek ki m?vésznek. Csinálják, mondhatnánk. Ett?l még nem fog visszafelé folyni a Duna, ett?l még nem fogja kiadni a kritikus (elnézést: író) kritikáit (elnézést: m?veit) a Gallimard.

De azért ez nem ilyen egyszer?.

Érdemes elgondolkodni ezen a (rossz értelemben vett) elszántságon. Mert ez tényleg nagyon elgondolkodtató.

Gábor László | Az Origo f?szerkeszt?je

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló